

LOVCI

MAMUTŮ

LAMBERK 2012

ZPĚVNÍK

Obsah:

Blízko Little Big Hornu 2
 Barbora píše z tábora..... 3
 Batalion 4
 Bedna od whisky 5
 Buráky 6

Podvod..... 18
 Rána v trávě..... 19
 Rudův smích..... 20
 Slunovrat 21
 Sovy v mazutu..... 21
 Šrouby a matice..... 22
 Večerníček..... 23
 Vymyslel jsem spousta nápadů..... 24
 Zabili, zabili 24
 Zahrada ticha..... 25
 Zvoník 25
 Zelený pláň 26
 Želva..... 27

Crusade..... 7
 Černovláska..... 8
 Červená řeka..... 8
 Dělání 9
 Dva havrani 10
 Haň - bílou plání..... 10
 Hlídač krav 11
 Ho ho Watanay..... 12
 Chodím po Brodwayi 13
 Kdyby se v komnatách 13
 Když jde malý bobr spát 14
 Kozel 14
 Marnivá sestřenice..... 15
 Není nutno 15
 Okoř..... 16
 Pod dubem..... 17

Blízko Little Big Hornu

Ami

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modré kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

E7

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

A

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií táhne generál Custer s sedmou kavalerií, marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej, jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín, padají jezdcí z koní, výstřely z karabin, límce modrejch kabátů barví krev červená, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen, pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná, proč Custer neposlouchal ta slova varovná? Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem, v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen, cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál, tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Barbora píše z tábora

G
Maminko, tatínku,
D
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
G
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ní plavou místo nudlí
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

C
Proč jsem se nenarodila
D G
o pár let dřív?
Emi C
Dneska bych krásně chodila
D G G7
se Štefanem, co říká si Steve.

C
Proč jste mě prostě neměli
D G
o pár let dříve?

Emi C
Řekla bych: nebud' nesmělý,
D G
líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Steve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.

Když jsme se koupali,
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Batalion

Ami C G Ami C D Ami Emi Ami
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýjí,
C G Ami C G Ami Emi Ami
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami C G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání,
C G Ami Emi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Ami C G Ami Emi Ami
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion zamíří,
C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
C G Ami Emi Ami
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:
R:

Bedna od whisky

Ami C Ami E7
1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.

C Ami E7
Stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E7 Ami
tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká,
D E
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
A D E A
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
D E A
tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý.
Postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam
Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát.
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
do krku ti zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok.
mám to smutnej konec - a whisky ani lok

R: Tak kopni do tý bedny ať panstvo nečeká
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru já sucho v krku mám.

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Crusade

P: (D E)4x

D E D E

1. Brána města se otvírá a vyjíždí průvod,
nekonečná řada mužů na koních.
V srdcích tepe touha, hlavy hrdě vztyčené,
pohled někam za obzor mají upřený.
Odjíždějí do dálek, pod vlajkama s křížem svým.
A kdy se vlastně vrátí, nikdo netuší,
(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jedou rytíři,
haj da dy dý dau, cestou dalekou.
Haj da dy dý dau, vítr prachem zavíří,
haj da dy dý dau, za výpravou křížovou.
Ú á ú ou oi jé je, ú á ú ajajajaj.

2. V jménu boha, v jménu jejich víry,
v jménu jejich zbraní a ve jménu kořisti.
Jedou s nima kněží, co maj drátěný košile,
co jim budou žehnat před každyčným útokem.
Jedou pod vlajkou s křížem vstříc své budoucnosti.
Jaká vlastně bude nikdo netuší,
(nikdo netuší)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

3. Roky tiše utíkají a ten průvod řídne.
Trýzeň nebo bída, hlad, kdopak je sem zval.
K tomu ještě nepřítel, který domov brání,
domov, co každý z rytířů v dáli zanechal.
Nezbývá než cesta zpět, pro ty, co ještě zbyli,
pro zbytky vlajky s křížem, kdo by to byl tušil,
(kdo by to byl tušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, ...

4. Brána města se otvírá, vchází do ní průvod.
Vrací se s hlavou sklopenou, zbylo jich jen pár.
Kdo vrátil se zdravý, může být vlastně šťastný.
Třicetiletí starci s vlasy ze stříbra.
Když odjeli do dáli pod vlajkama s křížem svým,
že se takhle vrátí nikdo netušil,
(nikdo netušil)4x hej.

R: Haj da dy dý dau, cestou jeli rytíři, haj ...
Haj da dy dý dau, vítr prachem zavířil, haj ... ajajajá.

Černovláška

1. Černovlásko, pročpak nic tě netěší,
s nudou vstáváš s povzdechem jdeš spát,
stíny v tváři těžko něco vyřeší,
tvoje vrásky vůbec nemám rád.

R:

Černovlásko, ty máš oči stvořené k úsměvům,
proč se neusmíváš, mračíš se na měsíc.
Černovlásko, ty máš oči stvořené k úsměvům,
když se do zpěvu dáš tak ti to sluší víc.

2. Černovlásko, nevzdaluje se od lidí
mnoho ztrácí, ten kdo zůstal sám
rozesmátou každý rád tě uvidí
no a já ti píseň zazpívám.

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevový,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dělání

D G D G

D G
Když máš srdce zjihlé, když máš potížeD G
Tak dej cihlu k cihle, těsto do dížeEmi A D Hmi
Upeč třeba chleba, postav třeba zeďC D G Emi
Žal se krásně vstřebává, začni s tím hned teďG A D G D G
Začni s tím hned teďG A D Hmi
Dělání, dělání všechny smutky zaháníG A D
Dělání, dělání je lékG D D Hmi
Dělání, dělání to nám úsměv zachráníG A D
Dělání, dělání je lék

$\text{♩} = 150$

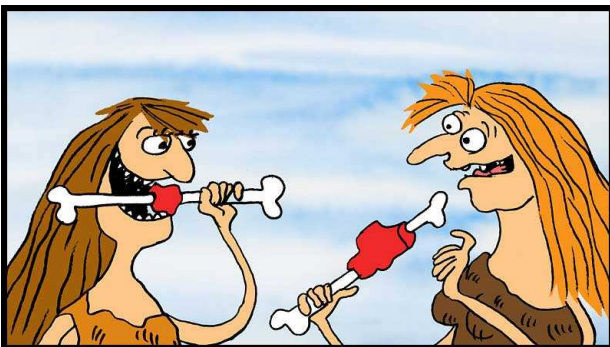
Když máš srd-ce zji-hlé, když máš po-tí-že, tak dej cih-lu k cih-le,
 těs-to do dí-že, u-peč tře-ba chle-ba, po-stav tře-ba zeď, žal se
 krás-ně vstře-bá, zač-ni s tím hned teď, zač-ni s tím hned teď. Dě-lá-ní,
 dě-lá-ní všech-ny smut-ky za-há-ní, dě-lá-ní, dě-lá-ní je lék.
 dě-lá-ní je lék.

Dva havrani

1. Když jsem se z pole vracela,
Dmi C Dmi
C Dmi
 dva havrany jsem slyšela,
F C
 jak jeden druhého se ptá:
Dmi C Dmi
 [: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
 a černým křídlem cestu naznačil,
 krhavým zrakem k lesu hleděl
 [: a takto jemu odpověděl: :]

Haň, bílou pláň

- Dmi Cmi
 Haň, bílou pláň věčnou pustinou
Dmi E7 A A7
 letí řada saní, vlci v patách jim jsou
Dmi G
 Haň kdo se zpozdí toho dostanou,
C Gmi F Gmi Dmi A7 Dmi(C)
 těch pár zbylých kostí sněhy zavanou.

- C
A: K snídani je kousek mrože.
B: Cože?
A: Mrože!
B: Mrože?
A: Bóže!
C#

3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
 tam leží rytíř v boji raněný,
 a nikdo neví, že umírá,
 [: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
 a jeho milá už jiného má,
 už pro nás bude dosti místa,
 [: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
 a jeho modré oči vyklovem,
 a až se masa nasytíme,
 [: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

- B:** K obědu dvě suchý tresky.
A: To je hezký!

- B:** Třesky plesky!
D
A: Ale k večeri nic není.
D#
B: To je pěkný nadělení!
E
A: Proto sníme
F
B: Proto sníme
F#
A: Proto sníme
G
B: Proto sníme
A A7
A+B: Psí spřežení, psí spřežení,
 psí spřežení, psí spřežení.
R:

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pa ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a
když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hlídač krav

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

Ho ho Watanay - Indiánská ukolébavka

^D ^C ^D
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
^C ^G ^D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

^D ^C ^D
R. Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
^C ^G ^D
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R.

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R.

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R.

Chodím po Broadwayi

D
Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
A7
chodím po Broadwayi hladov sem a tam
D G
Chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
D A7 D
po Broadwayi, hladov sem a tam

D
Singi jou jou, jupi jou jou jou,
A7
Singi jou jou, jupi jou jou jou,
D G
Singi jou jou jupi, jou jou jupi,
D A7 D
Singi jou jou, jupi jou jou jou

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černocho svoboden.

R:

Kdyby se v komnatách

C Ami
1. K životu na zámku mám jednu poznámku,
F C
je tu neveselo, je tu truchlivo.
C Ami
V ostatních královstvích nezní tak málo
smích,
F C
není neveselo, není truchlivo.

R:

C7 F
Kdyby se v komnatách
C
běhoun jak hrom natáh
G C C7
a na něm akrobati začali kejklovati,
F
kdyby nám v paláci
C
pištěli dudáci,
G
to by se krásně žilo,
C
to by byl ráj.

2. Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.
Chtěla bych dvůr pestrý,
kde znějí orchestry,
kde není neveselo,
žádné truchlivo.

R:

Když jde malý bobr spát

D A G A
 1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 D A G D
 tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád,
 A G A
 postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
 D A G D
 jenom, bobře, nespadni, jenom nespadni.

A
 R1: Proším vás, buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři,
 D A D A
 raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád,
 pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
 aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.

R1:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
 tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
 vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
 a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Proším vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
 stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

Kozel

G C
 Byl jeden pán ten kozla měl
 D7 G
 velice si s ním rozuměl
 C
 Měl ho moc rád, opravdu moc
 D7 G, D7, G
 Hladil mu fous na dobrou noc

2. Jednoho dne se kozel splet
 rudé tričko pánovi sněd
 Když to pán zřel, zařval jeje
 Svázal kozla na koleje

3. Zapískal vlak, kozel se lek
 To je má smrt, mečel mek mek
 Jak tak mečel, vykašlal pak
 Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

MARNIVÁ SESTŘENICE

C G G7 C
Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je, ráno přistoupila k oknu, jé-jé-je,
C C7 F Fmi
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C A7 D7 G7 C
a na nic víc nemyslela, jé – jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

NENÍ NUTNO

C Dmi
1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
G7 C G7
hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.
C Dmi
Chčeš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
G7 C
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Ami C
R. Nemít prachy - nevadí.
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Ami F G G7
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.

Okoř

1. Na ^COkoř je cesta jako žádná ze sta,
^{G7} vroubená je stromama, ^C
 když jdu po ní v létě, samoten na světě,
^{G7} sotva pletu nohama, ^{C C7}
^F na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad, ^{C G}

^C tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
^{G7} začli sobě notovat. ^C

^C R: Na hradě ^{G7}Okoři světla už nehoří,
^C bílá paní šla už dávno spát, ^C
^{G7} ta měla ve zvyku podle svého budíku
^C o půlnoci chodit strašívát, ^{C C7}
^F od těch dob, co jsou tam trampové, ^C
^{D7} nesmí z hradu pryč, ^G

^C a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, ^{G7}
^C on jí sebral od komůrky klíč. ^{G7 C}

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
 že byl Okoř vykraden.
 nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
 nikdo nebyl dopaden,
 šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v
 kostnici,
 místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
 dostal z toho zimnici.

Pod dubem, za dubem

Ami

Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíháme,

E Ami G

Pod dubem, za dubem, tam tě oškubem.

C

R: Loupežníci z povolání to jsou páni, to jsou páni.

G

Loupežníci z profese nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme ruce vzhůru a hned máme peněz fůru,

G C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíháme,

Pod dubem, za dubem, tam tě oškubem.

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.

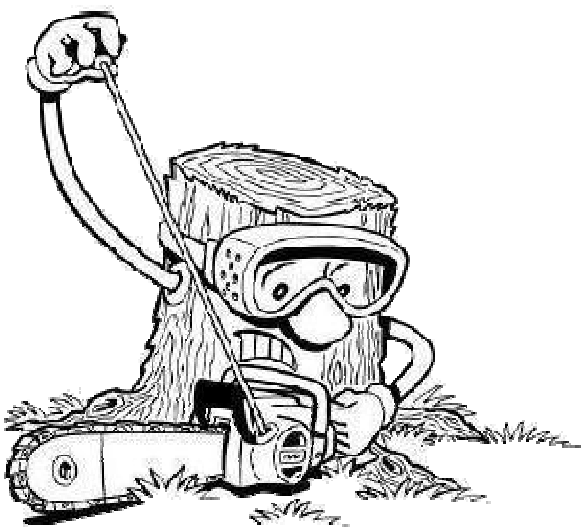
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.

Loupežník je nesmlouvavý,
loupění ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

Pod dubem, za dubem, tam si na tě počíháme,

Pod dubem, za dubem, tam tě oškubem.

R:

Podvod

Emi Ami
 1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
 D7 G
 hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
 Ami Emi
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 Ami H7
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
 píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

H7 Ami
 R: Chtěl jsem to ráno,
 kdy naposled snídal jsem s tebou,
 Emi
 ti říct, že už ti nezavolám,
 Ami D7
 pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
 G H7
 podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
 Emi
 teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
 dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
 je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
 půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:

RÁNA V TRÁVĚ

Ami G

R: Každý ráno boty zouval,

Ami G

orosil si nohy v trávě,

Ami G

že se lidi mají rádi, doufal,

Ami Emi Ami

a procitli právě.

Ami G

Každý ráno dlouze zíval,

Ami G

utřel čelo do rukávu,

Ami G

a při chůzi tělem sem-tam kýval,

Ami Emi Ami

před sebou sta sáhů.

C G F C

1. Poznal Moravěnku krásnou

Ami G C

a vínečko ze zlata,

G F C

v Čechách slávu muzikantů

Ami Emi Ami

umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku

a do ní se podívat,

by mu řekla: proč, holečku,

musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:

to ses' musel nachodit,

abych já ti pravdu řekla,

měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Rudův smích

Mamut svoje chlupy hrůzou zježeny^A
^D

do údolí z kopců se line šílený

^E
ten Rudův smích, ten divnej řev

^D
při kterým v žilách tuhne krev,

^A
Rudův smích, divnej smích

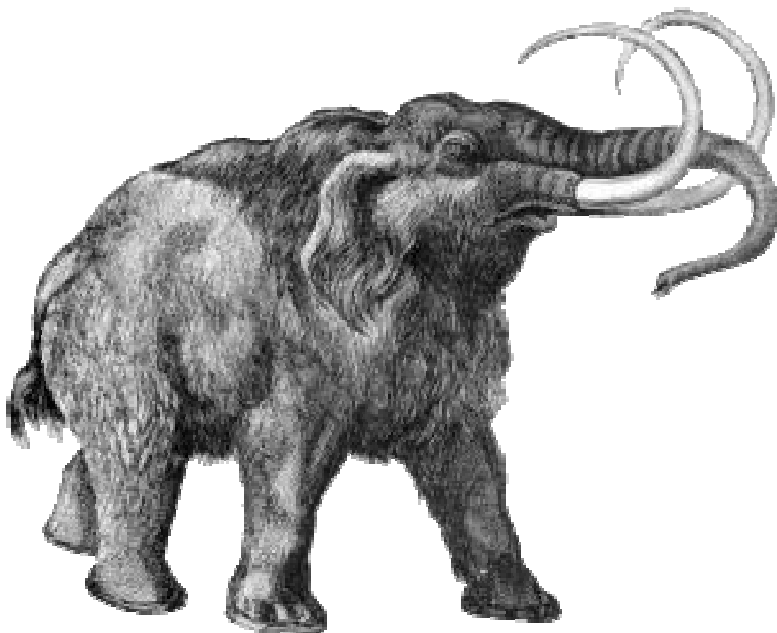
R: (smích) **A D E A** (2x)

Oštěp ostřej jak břitva broušený
křičí, vríská skřeky bojový, jó
ten Rudův...

Mamutí řízek skončí v sendviči
do ouška mu Ruda nežně zakřičí
ten Rudův...

Zaleh' Rudu a kydnul na něj špek
zpod chlupů však stále zní ten skřek
ten Rudův...

Tuhá bitva, však předem prohraná
z mamuta je teď kon jenom sekaná, (a zní)
ten Rudův...

Slunovrat

Ami C G E7 Ami
1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší
Ami C Ami Emi
paseky osvítlí zář z borovejch klád zapálenejch
Ami C Dmi Ami
sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí
Ami Emi Ami
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitů, lístek zpátky
boudy na zastávkách, kde potkávaš lidi,
co potkat jsi chtěl
Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá
Šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp,
opuštěnej
Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál

Sovy v mazutu

rec: Tak jsme byli včera na Portě, a když jsme se vraceli cestou domů,
tak jsme viděli dřevorubce, jak poráží strom a ten strom plakal...

anebo: (Tak jsme šli včera radši na bigbít, protože medvěd pije rum,
hajný pašuje lesem drogy a veverka se daly na prostituci...)

G D C D
Proč medvěd pláče v dutině stromu, veverka v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák, trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

Protože hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hůplně blbě koukaj.

Hajný jde sklesle lesní tišinou a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl na Bábě a neví čí jsou, jestli jsou to zmije nebo schizofrenie.

Protože hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hůplně blbě koukaj.

Šrouby a matice

A

1. Mezi zemí a nebem

E

A širým světem

Hmi

Je jeden náš

D E

Tak dobře ho znáš

A

Mezi nebem a zemí

E

Jsou věci který

Hmi

Moje milá

D E

Můžu jen já

A

E

R 1: Tahat tě za vlasy, dýchat ti do tváře,

Hmi

D

Dělat si nároky na tvoje polštáře

A

E

Sahat ti pod sukni, kousat tě na ruce

Hmi

D

Dělat ti snídani, říkat ti opice.

2. Mezi světlem a nocí

Houpu tě v bocích

Na tisíckrát, dělám to rád

Mezi nocí a světlem

Zimou i létem

Je spousta rán,

kdy můžu jen sám

R 1:

A

E

R 2: Platit ti výdaje, prdět si vě vaně

Hmi

D

Kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě

A

E

nosit ti lekníny, vrtat ti police.

Hmi

D

Jsme časem kalený šrouby a matice

R 1:

R 2:

A

Vysoko nad zemí,

E

životem kalený,

Hmi

navěky spojení.

D

Šrouby a matice

A

Šrouby a matice

Šrouby a matice

Šrouby a matice

Šrouby a matice

Večerníček

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C

zamává čepičkou,

F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G C

maličkou ručičkou.

Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím loupežník vykročí, s každým pánem zatočí, Manku má copatou, zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska bradu má vousatou.

F

R: Mámo pojd' se taky dívat s námi,

C F C

táto pojd' se taky smát,

F

dokud nám ta paní neoznámí

G G7 (G#7)

tak a teď už honem spát.

2. (v Cis dur)

Červená se muchomůrka, letí motýlek, v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek, zkoumají pravidla, jak se vaří povidla, vařečkou míchají, kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče, to se nás neptají.

(v D dur)

Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko, že mu někdo v noci odnes vodní křesílko. Strašlivý kocour fous, Pištu Fištu by rád kous, pořád prý smůlu má. Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

R: Mámo pojd' se taky ...

3. (opakování první sloky v C dur)

Dříve než vám klesnou ...

Méd'a Béd'a honí v lese vlka-zloděje, Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje, opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop, najedou na útes, všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší chytrý pes maxipes-Fík.

Vymyslel jsem spoustu nápadů

- Emi G
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů , ahú
Emi D H7
co podporujou hloupou náladu, ahú,
Emi
hodit klíče do kanálu,
H Ami
sjet po zadku holou skálu
Emi H7 Emi
v noci chodit strašit do hradu
2. Nejlepší z těch divnej nápadů , a-hú,
mi dokonale zvednul náladu, a-hú,
natrhám ti sedmikrásky,

Zabili, zabili

- D G
1. Zabili, zabili
Emi G
chlapa z Koločavy
D G
řekněte, hrobaři,
Emi G
kde je pochovaný.

R:

D
Bylo tu není tu,
G
Havrani na plotu
D
Bylo víno v sudě
G A7
teď tam voda bude
G D
není, není tu.

2. Špatně ho zabili,
špatně pochovali,
vlci ho pojedli,
ptáci rozklovali.

R.:

tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západu , a-hú

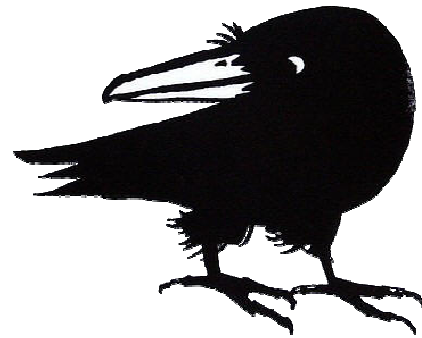
G H7
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
E C G D7
má drahá dej mi víc své lásky, ahú
G H7
Ja nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H7
já chci jen pohladit tvé vlásky, ahú

3. Dám si dvoje housle pod bradu, ahú,
v bíle plachtě chodím pozadu, ahú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyřábím tu hradní záhadu , ahú.

3. Vítr ho roznesl
po dalekém kraji.
Havrani, pro něho
po poli krákají.

R.:

4. Kráká starý havran,
krákat nepřestane,
dokud v Koločavě
živý chlap zůstane.

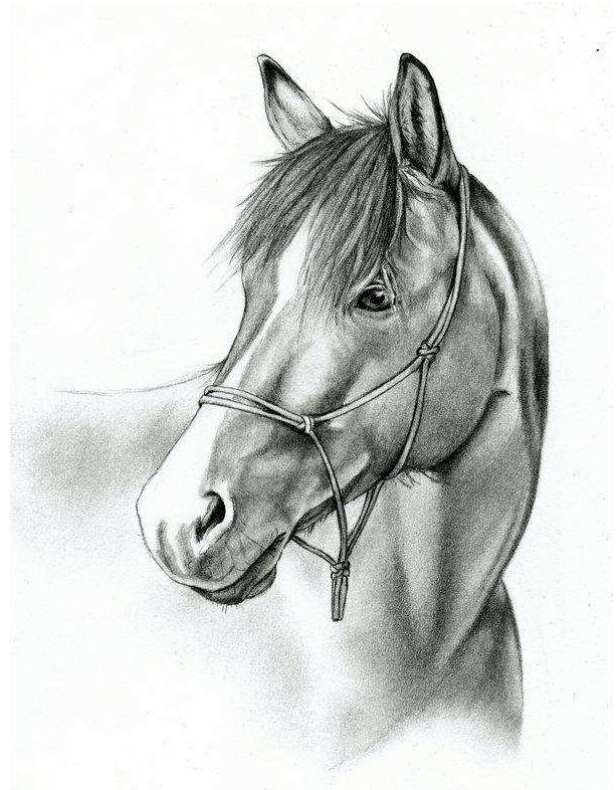
Zelený pláň

Ami Dmi Ami E
Tam kde zem duní kopyty stád
Ami Dmi Ami E
znám plno vůní co dejchám je tak rád
F G C Ami
čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi G C E
kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní tý pláni zelený.

Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnál
já měl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C Ami
Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F G C E
jenom jako dřív mě žití netěší
Ami F G C
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami Dmi Ami E
prosím ať jí poví že mám v srdci troud.

Kdo ví až se doví z větrnejch stran
dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem do mejch dlaní v tý pláni zelený.

Želva

D G D G D GDG

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,

D G D G D GDG

velmi radno je plavat na dno za ní,

A

jenom počkej, až se zeptá,

Hmi

na to, co tě v mozku lechtá,

D G D G D GDG

nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu káď dám zvlášť pro tebe,

a pak aspoň dvě pro sebe.

Víš má drahá a zbytek je pod vanou.

D A G D

R: Když si někdo pozor nedá,

A G D

jak se vlastně želva hledá,

G E7 A7

ona,ho na něco nachytá,

G E7 A7

i když si to pozděj'c vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,

ten, kdo nechce, pak často(brzo) slzy roní,

jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí,

má se nebát želev a spousty vodní

